

முன்னம் கொள் சைவ கீதி
விளக்குக உலகமெல்லாம்

அன்பர்பணி செய்யளை ஆளாக்கி
நிட்டு விட்டால் இனப் நிலை தானே
ஏந்து எய்தும் பராபரமே.

பருத்தித்துறைச் சைவப்பிரகாச சபையாரால்
ஈசவையிகள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி வெளியிடப்படும் ஓர் மாதப்பத்திரிகை

மலர் 2

பிரமாதி (ஷ), மாசை, கந்த (13-2-40)

இதழ் 11

கடவுள் வணக்கம்.

தேளைப்பாலைக் கண்ணலிங்கத்திலை யோனியைத்தே
ஊளையுங்குத்துமட்டமானை உம்பாஞ்சினை து [விந்தார்த்தம்
நடவிளையேன் நியேனையாண்டாயே மீபனேன்
நாறுஞ் சிந்தேயெருளாலாந்தன்மையாம்] நூல்அடியேற்றது.
[அன்றுள்ளமையே

இ-ள் தேன்போன்ற இனிமையும் பால்போன்ற
தூய்மையும் கரும்பீன்சாறுபோன்ற அருட்செயலும்
உடையசோதியை அறிவின்கண்தெள்க்க அடியார்க
ஞாடயூள்ளமேயன்றி உடம்பையும் உருகுவிக்கும்,
முதல்வளை, வீணனேயாகிய நான் உன் அடியேன்
நீயென்னை ஆட்கொண்டாயென்றுசொன்னால் அடியே
கூனப்பார்த்து, அப்படியா, நல்லதுனன்று அவன் இகழ்
ந்து கங்கத்து அருளுதற்குரிய இயல்பேனாக்குப்பெ
ரும் ஆறுதல்.

ஓர் வேண்டுகோள்.

சைவபோதினியின் இரண்டாம் மலரின்
11ம் இதழ் இப்போஉங்களிடாவருகிறது. இம்மலர்
பூர்த்தியாக இன்னும் 1 இதழேஉளது. ஆதலின்
இவ்வருடத்திற்குரிய கந்தாத்தோகையை இதுகா
றும் சேவுத்தாத அன்பர்கள் தயைவைத்துடைனே
பருத்தித்துறைச் சைவப்பிரகாச சபை நிதித்தலைவ
ருக்கு (2 சதமுத்திரைகளாயேனும்) அனுப்பிவை
க்குமாறு தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்
ஞுகிறோம்.

(ப-ர்)

திரு நடனம்.

ஒரு காலை ஊன்றி ஒரு காலைத்தாக்கிச்சடை
யாடப் பிறையாடக் கங்கையோடப் பாம்பாடப்
பார்வதிதேவியோடு திரு நடனம் செய்கிறுர் சிவ
பேருமான். அறிவிற் சிறந்த ஆன்றோர்கள் இந்ட
நத்தை ‘திரு நடனம்’ என்றும், ‘அற்புதக்கூத்து’
என்றும், ‘ஆனநந்தகூத்து’ என்றும் பலவிதமாகச்
சோல்லுகிறார்கள். அம்மையாகிய சக் தீயோடு
சிவன் ஆடும்போது அண்டமும் ஆகீற்று; அண்ட
த்திவுள்ள ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களும் ஆகீன
ரன்; ஒவ்வொரு அணுவும் ஆகீன்றது. அருளோடு
ஆனந்தமும் ஆகீன்றது. மேல் கீழாக எண் திக்கு
வேழங்களும் ஒரே திருநடனந்தான். இவ்விதமே;
“அண்ட பகிரண்டமேலாம் அடங்கலூருநிறை
வாகி ‘ஆகீற்று’ ஆந்தமான பராம்.” இவ்வித சிவ
சக்தித் திருநடனம் எம்முள் ஒவ்வொருவரையும்
ஆட்டிவைக்கிறது.

இவ்வாரே; “ஒருதாள் ஊன்றி, அண்டம்
ஆடக்குலைந்து அகிலம் ஆடக்கருங்-கோண்டல்
போலும் குழல்கோதையோடும், கறைக் கண்டன்
ஆடும் திறம் காண்மினே! காண்மினே!”

என்று பாகேரூர் குமர குருபர சுவாமிகளும்.

—மூர்த்தி—

கவாமி விவேகானந்தரினது சீவிய சரித்திரம்.

(பிரதானமாகச் சுவாமி கேதாரேஸ்வராஜந்தரீ எழுதிய
சரித்திரத்தையும் ப்லடோபாசிரியர்களின்
துறிப்புரைகளையும் ஆதாராகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது
(திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.)

முற் றூடரிச்சி.

சீட்டில் சகோதரி சகோதரர்களுடைய உணவு
குறைந்துவிடுமென்று கருதி “அம்மா நான் நண்பர்ஸிட்
ஷல் சாப்பிட்டு வந்துவிட்டேன்”, என் று தாயாரிடம்
சொல்லி உண்ணுமலே சென்று விடவார். பசியால் தே
கம் மெலிந்துகொண்டேவந்தது. ‘பெரிய நகரமாகியகல்
கத்தாசிலே, ராரேந்திரருக்கு பி. ஏ.பட்டத்துடன் வேலை
கிடைக்கவில்லையானால், வேறு எங்குதான் கிடைக்கும்?
ஆ! கடவுளின் சோதனைதான் என்னே! நம்ம குருநா
தன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்லக் கொல்ல
வல்ல,-

பணக்காரனின் குமாரத்தையூவாகம் செய்து
கொள்ள நரேந்திரர் சற்று இணக்கியிருந்தால் விலா
ப்புடைக்க உண்டு குதிரைவண்டியிற் சுவாரிசெய்து
வாழ்ந்திருக்கலாமே. ஆனால் அவர் பெண் பொன் சுக
த்தை மண்ணாகவே விளைத்தார். மேலான பரமக்கத்தை
வேண்டினார். உலக நன்மையின்பொருட்டு தன் உடல்,
பொருள், ஆவி மூன்றையும் தேவர் ராமகிருஷ்ணரிடமே
ஒப்பிட்துவிட்டார். குடும்பத்தினவருமையை நீக்க
தேவரிடமே குடும்பத்தின் வறுமையைப்பற்றி முறை
ஷிட்டார்.

தேவி தரிசனம்

நரேந்திரர் கூற்றிடைக் கேட்ட தேவர் ராமகிருஷ்ணர் “ஆ என் தாயிடத்திந்தபோய்ப் பணம்முதலிய
உலகப் பொருட்களைப்பற்றி நான் எப்படிக்கேட்டேன்.
நீயேபோய்த் தேவியினிடத்திற்கேள்” என்றார். அதற்கு நரேந்திரர் “எனக்குத் தேவியினிடத்தில் விசுவாச
மில்லை. மேலும் தேவி என்னுடைய வேண்டுகோளைச்
செவிசாய்த்துக் கேட்கவுமாட்டாள். ஆதலால் தேவரீரே
என் பொருட்டு விண்ணப்பிக்கவேண்டும்” என்று தே
வரை வேண்டினார். இவ்வாறு நரேந்திரர் உரைக்கக்
கேட்ட தேவர் ராமகிருஷ்ணர் நரேந்திரரைப் பார்த்து
“குழந்தாய்! நான் தேவிக்குப்பலமுறை விண்ணப்பிடத்
கேள், ஆயினும், உனக்குத் தேவியினிடம் நம்பிக்கை
யில்லாததினாலே எனது வேண்டுகோளை அவள் நிறை
வேற்றவில்லை, நீயேபோய்த் தேவியினிடத்தில் கேள்”
என்று மீட்டுங்கூறினார். அதுகேட்ட நரேந்திரர் தேவி
சங்கிதானத்திற்குப்போய்த் தேவியைத் தரிசித்தார்.

தேவி அழியப் சோதியோடு கூடிச்சிரித்துக் கொ
ண்டு இருக்கக்கண்ட நரேந்திரர் வியப்பெய்தி “நான்
முன்பு கல்விக்கிரமாகக்கண்ட மகாதேவி இப்பொழுது
என் கண்முன்னே நடமாடும் சீவைப்போலத்தோன்
ருகிறேன்” என எண்ணியுள்ளங்ககிஞ்தார். மகாதேவி
யை விழுந்துகும்பிட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார்.
எழுந்துகின்று சிரமேற்கையைக் கூப்பிக்கொண்டு
'தாயே! எனக்கு நினது திருவடியை மறவாதிருக்கும்
படி பக்தியைமட்டும் கொடுத்தருள்க, வேறுஒன்றும்
, எனக்குவேண்டாம்,' என்று நரேந்திரர் தேவியிடத்
தில் வேண்டினார்.

மகாதேவி சன்னிதானத்தில் நடந்ததைத் தேவர்
ராமகிருஷ்ணரிடம் கூறினார். மறுபடியும் சென் று
தேவியிடம் வேண்டியவர்த்தைக் கேட்கும்படி தேவர்
கூறினார். தேவிசன்னிதானம் சென்று தேவிமுன்போ
லவே சிறிதுகொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு உடனே
உலகநினைவுமுழுவதையும் மறந்து ‘சுத்தபக்தியாய்
வேண்டிம், ஞானமேவேண்டி’ மென்று தேவியைக்
கேட்டார் மூன்றுவதுமுறையும் தேவி சங்கிதானத்திற்
குத் தேவர் அனுப்ப அத்தடவையும் ஞானவராக்கியதை
நாடினுரேயன்றி நரேந்திரர் உலகப்பொருளை
விரும்பினால்லர். நடந்த இச் சம்பவத்தைப்பற்றித் தே
வர் ராமகிருஷ்ணருக்கு அளவற்ற சங்கோஷம். “உன்
சீட்டாரை என்தாய் (மகாதேவி) பார்த்துக்கொள்ளு
வாள் குழந்தாய். அதைப்பற்றி நீ கிளேசப்படவேண்
டியதில்லை, ‘என்று நரேந்திரருக்கு தேவர் உறிதிமொ
ழிகூறினார். அன்றுதாடக்கம் நரேந்திரரின் குடும்பம்
உடுக்க உடைக்கும் உண்ண உணவுக்குங் குறைவின்றி
வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

அநுதேவரின் மகாசமாதி.

குருதேவர் ராமகிருஷ்ணர் கட்டளைப்படி நரேந்திரர் பஜனை முதலிய சாதனைகளை ஒழுங்காகக் கெய்து
கொண்டுவந்தார். தானமறைந்தபின் நடைந்திரது சொ
ல்லைப்பேன்பற்றி நடக்கும்படி மற்றைய சீஷ் ருக்கு
குருதேவர் கட்டளையிட்டார். சீஷர்களை நடத்தும்விதம்
சனங்களுக்கு மதசம்பந்தமாய் உபங்கியாகிக்கும்முறை
என்னுமிவற்றைப்பற்றிய யோசனைகளை நரேந்திரரு
க்குத் தேவர் ராமகிருஷ்ணர் உபதேசித்தார். சேதேவர் மகா
சமாதி அடைகிறதற்கு இரண்டாருநாளைக்குமுன்
நரேந்திரரைத் தம்மிடம் அழைத்து இருவரும் ஆழந்த
சமாதியில் அமர்ந்தார்கள். அப்பொழுது மூவுலகத்தை
யும் புரட்டக்கூடிய அருட்ச்சதி விவேகாநந்தர் உடம்
இனுட்டிரைவேசித்தது. சமாதி கலைந்த பிறகு தேவர் நரே
ந்திரரைகோக்கி ‘பின்னாய்! இத்தரணியில் தர்மத்தை
நிலைநாட்டுதற்கென எனது தபோலன் களையெல்லாம்
உன்பால் இன்றுஒழுப்புவித்துவிட்டேன். முழுமனத்துடன்
இப்பெருங்கடன் ஆற்றுவாயாக’ என்றுபகர்ந்தருளி
னார். நரு-ஆக்னையை! சிரமேற்கொண்டு எத்தகைய
அரும் பெருங்காரியகளை விவேகாநந்த சுவாமி ஆற்று
விலைப்பதுவும், குருவின் சமரச நோக்கத்தை எவ்வாறுபரப்பினார்என்பதுவும்பின்னல்விளங்கும். (வரும்)

கச்சியப்பர்.

“ பானு ”

கச்சியப்பரின் கவிகளைக்கவனமாக எடுத்தாரா மந்தப்பன், எனக்கு, அவரில் அளவுகடந்ததுசை. அவரது கவிவன்மையையும் பெருமையையும்பற்றி தத்தான் எங்நேரமும் பேச்சு; நனவில்மாத்திரமல்ல, கனவிலேகூட அவரது எண்ணாம் ததும்புகின்றது எனக்குக் “கச்சியப்பர்ப்பைத்தியம்” பிடித்துவிட்டது என்றுக்கறுவும் பின்னில்லேன். கச்சியப்பர் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் தலைபாக-நாயகமாக- யணியாகத் திகழ்வதாகத்தான் நான் காண்கின்றேன். அப்படி அவர்காட்சியரிப்பதற்குப் பலகாரணங்கள் உள்ளன. அவைப்பல்லாம் என்னால் ஆக்கடபுகின்ற ‘கச்சியப்பர்’ எனப் பெயரியதாலில் தெளிவாகக்காட்டப்படுவன. சைவபோதினியிலும் இடையிடைவருவனவாகலாம்.

கச்சியப்பர், நாம் இப்போது புகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கம்பர் முதலாய் புலவோர்கள், எல்லோருக்கும் காலத்தினால் முறப்பட்டவர். சிறந்தவர், சமயநெறியே வாழ்க்கையில் முதலவாதாகத்திகழுவேண்டும் என்பதை அவர் அறிந்தார்; தானும் அவ்வழியில் ஒழுகிக்கொண்டு பிறர்க்கும் எடுத்து வரைத்தார். அவர் எந்தக்கெட்டசெப்பகையொவது கண்டியாது விடவில்லை. கண்டிக்கும்போது அந்தச்செப்பகையைச் செப்புது துண்பமடைந்த முன்னவன் ஒருவனானது கதையினை எடுத்துக்காட்டுவார். அவர்காட்டும்பொழுது நாமும் அதைக் கண்ணி னற்கண்டதுபோல எண்ணுகிறோம். இவர்காவியங்களின் தங்கை என்று கூறுதலும் தவறாகது. இவர்தொல்காப்பியத்தைச் செவ்வனே தெரிந்தவரென்பது கந்தபுராண-வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தில் அகப்பொருட்டுறைகளை அணிவதுது அமைத்திருத்தலீனின்று போதருகின்றது. இவர்தான் கமிழுகத்திலே முதல் முதல் சிறந்த காவிய (புராண) மாமென எடுத்தோதப்படும் பெற்றிவாய்ந்த கந்தபுராணநூலை ஆக்கிசந்தவர். இவர்நூலைப் பின்பற்றியே இப்போதைச் சுலவர்களும் பண்டிதர்களும் போற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற கம்பாடர் முதலியோர் தமது காவியங்களை ஆக்கினர். இவரது கவிநயத்தைப்பற்றி யான் ஒருகால் எழுதிய “கம்பர்தானே!” என்றவியாசத்தினால் ஒருவாறு

அறியலாம். கம்பர் தான் ஆக்கிக்கொண்டநாவில் கச்சியப்பரது கருத்துக்களையும் சொற்றேர்களையும் அப்படியே எடுத்து உபயோகித்திருப்பதைக் காலுறதல் கவிக்கவின் தெரிவார்க்குப்பொழுது போக்காக இருக்கும். கச்சியப்பரைப்போல வருணைகளை அமைக்கமுயன்று சிலவிடங்களில், கம்பர்முதலியகவிகள், தவறியதமுண்டு. அவற்றைப்பல்லாம் எனது “கச்சியப்பர்” நாலுட்கண்டு மகிழ்க, நான் கூறுவதைமாத்திரம் வாசகர்கள் உண்மைகள் என்று கொள்ளக்கூடாது; தாழும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்; பிறர் கூறுவனவற்றையுக்கவனிக்கவேண்டும்.

“புராணம்-பழங்கதை” என்றாலுமில் நாமும் விட்டு சிடுக்கிறோம். அவற்றுள்கூறப்படும் உயரிய நெறிகள், படிப்பளைகள், சித்திரங்களைப்பற்றி நாம் கவனிப்பதில்லை. புராணங்கள் எமதுமொழியில் இருப்பதுபோல வேறொருமொழியிலும் இல்லை; இருந்தாலும் புராதனமானவையல்ல இந்தப்புராணங்கள் ஐரோப்பியர்களது நால்களாயிருந்திருந்தால் ஒவ்வொருபடலமும் பதினுயிரக்கணக்கான பக்கங்கள்கொண்ட சரித்திர, சமய ஆராய்ச்சி நூல்களாக வந்துவிடும். ஆனால், புராணங்கள் எங்கள் நூலாகவல்லவோ இருக்கின்றன!

கம்பர் ஆக்கிப் பிராமணத்தை மாத்திரம் போற்றிப்புகழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடாது. சமயசாத்திரஅறிவும் நெறிவழுவாதவாழ்க்கை முறையும் எமக்குவேண்டும். சமயநெறியைக் கைநழுவ விட்டதனால்லே இன்று ஐரோப்பாவில் அதைப்பயங்கரயான- மிருகதன்மைபொருந்திய- அட்டுமியமும் சேர்ந்த யுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன. வாழ்க்கையில் சமய நெறியுணர்ச்சி இருந்திருந்தால் இவ்வளவுகொடுமைகள் ஒருகாலமும் நேர்ந்திரா. ஆகவே, எமதுவாழ்க்கையில் முதல்வேண்டியது சமயக்கல்வி. அதைக் கிளர்த்தத்தான் நாம் முற்கிண்டுக்கொண்டும்.

இவ்வளவுங்கறியது, கம்பர் கூடாதவர் கச்சியப்பர்தான்-கடியவர்- மேலானவர் என்றென்றெல்லாங்காட்டவல்ல, கம்பராமாயணத்தை மாத்திரம் பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டிராது நமது புராணங்களை நாம் முதலிற்கற்கவேண்டும் என்றுகாட்டவும் கேயர்களைப் புராணங்களின் ஆராய்ச்சியில் ஊக்கிவிடவுமேயாம்.

[இன்று “கச்சியப்பர்” என்றுவிட்டு ஏதேதோவெல்லாங்கறிவிட்டேன். இனி, புராணங்களிலுள்ள நயங்களை நேரம் வாய்க்கும்போது எழுதி சைவங்கள் க்கஞ்சுப்பணிபுரிய இறைவன்திருவருள் பாலிப்பானுக.]

சைவ போதினி

பிரமாதி வந்து மாசி மீர் கங்க

தேசத்தெதாண்டு.

என்னையெழிலில் மாணிடப்பிறவியே மிகவும் அரிதென ஆண்ணேர் சூறிபடி இம்மாணி டப்பிறவியெடுத்த நாம் ஆற்றவேண்டிய தொண்டுகளில் மிகவும் முக்கியமானதும், தலைமைவாய்ந்ததும் தேசத்தெதாண்டே.

முதலாவது நாம் ஒவ்வொருவரும் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபரம்பொருளின் பிள்ளைகளே யென்பதை மனதிற் நெளிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படித்தெளியுங்கால் நாமெல்லோரும் ஒருகுடும் பத்தைச் சேர்ந்த சௌகாதர சகோதரிகளைப்பது உணரப்பெறும். அதன்பின் நாம் ஒருவர்க்கொருவர் செய்வேண்டிய கடமைகள் என்னவென்பது புலனாகும். ஒருகுடும்பத்தார் எவ்வண்ணம் தங்களில் ஒருவர்க்கு வரும் இன்பதுண்பங்களிற் பங்குபற்று கிண்றனரோ, அவ்வண்ணமே உமக்குநேரும் இன்பதுண்பங்களில் யாவரும் பங்குபற்றுவதேகடன் என்பதுடெளிவாகின்றது.

எவ்வகைத்தொண்டு தேசத்தெதாண்டாமென ஆராயுங்கால் மனிதருக்குவரும் துன்பம்நித்துலை அஃதெனத்துணியலாம். நம்தேசத்தார் சிரியவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, ஒருவர்க்கொருவர் இன்னல்யிழையாது, கல்விச்செல்வம் பெறப்பெற்று, ஆகாரத்திற்கும் ஆடைக்கும் அவதிப்படாது, தேகப்பினிக்கும் பாவப்பினிக்கும் அடிமைகளாகாது, ஒவ்வொருகுடும்பத்திலும் சுதங்குரமாயும், நிம்மதியாயும் வாழ்தற்குவேண்டிய பிரயத்தனங்களே சிறந்ததேசத்தெதாண்டாகும். இவையன்றிச்சுயராச்சியப்போரில்மாத்திரமதலையிட்டுக் கொள்ளுதலைச் சிறந்த தேசத்தெதாண்டென மதித்தலாகாது.

ஒருவன் தன் துடைய நாளாந்தர சீவியத்தை கடவுளில் நம்பிக்கையோடும், தூய்மையாயும், பாவப்பட்டுக்குழியில் வீழாமலும், உள்ளதேபோதுமே நீர் மனத்தோடும் நடத்திவருவதற்கு நாம் உதவிபாயிருக்கவேண்டும். இவ்வரிய தொண்டையார் செய்யவல்லார்: “முனிவரும் மன்னரு முன்னவ

திரிகடுகம்

தும்பளை, பாலபண்டிதர் திரு. V. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். (முற்றெருடர்ச்சி)

அறத்திற்கு இன்றியமையாதன பூங்று.

இல்லார்க்கொன்றீய முடைமையும் இவ்வுலகில் நில்லாண்மை யுள்ளூ நெறிப்பாடும்-எவ்வுயிர்க்கும் துன்புதல செப்பாத தூப்பமையு மிம்முன்றும் நன்றறிய மாந்தர்க்குள்.

தரித்திரர்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்கும் செல்வமும், இவ்வுக்கத்தில் உண்டான பொருள்களுடைய நிலையாமையை விசாரித்தறியும் வழியிலே செல்லுதலும், எவ்வகைப்பட்ட உயிர்கள்டத்தும் துன்பமடைவனவற்றைச் செய்யாத பரிசுத்தகுணமும், ஆகிய இம்மூன்றும் அறத்தின் வழியை அறியும் மனிதர்களுக்கு உண்டாம்.

“வறியாக்க கொன்றிவதேயீகை”-என்றுதிருவள் ஞவநாயனர் கூறியபடி, தரித்திரர்களுக்கு ஈதலே அறத்தின்பாற்படும். ஒழுந்தகொடைகள் வற்யரல்லாதார்க்கு ஒரு பயனேக்கிக் கொடுக்கப் படுவன வாகவின் பொன்னல், முடியு” மென்பதற்கிணக்க பணத்தைக்கொண்டு அரும்பெரும் நன்மைகளை மக்களுக்குச் செய்யலாம். ஆகையால், “பிறக்கும்போமுது கோடுவந்ததில்லைப் பிறங்கு து மன்மேல், இறக்கும் போமு து கோடுபோவதில்லை, இடைடுவிற், குறிக்கு மிச்சேல்வம் சிவன்தந்ததேன்று” கொடிக்க அறியவேண்டும். இல்லையேல் அது வம்புக்காம், பேய்க்காம், பரத்தையர்க்காம், தீக்காம் கள்வர்க்காம் எனதுகி உடையானுக்கு நன்மை செய்யாது அவனுக்குத் திமையை விழைக்கும் என்பது உறுதி.

செல்வந்தர் மாத்திரமன்றிக் கல்விபான்களும் பத்திரிகைவாயிலாகவும் பிரசங்கவாயிலாகவும், கற்பித்தல் மூலமாகவும் ஆகவேண்டியன செய்து உதவி புரியவே வன்று மீடு இவ்விருதிற்கு தாரும் ஒன்று சுடித்தொண்டுபுரியின், நம்காடுதெய்வபக்கியும், சமாதானமும் பரிசுத்தமுமுள்ள வாழ்க்கையாற்கிறந்து விளங்குமென்பது முக்காலும் திண்ணாம். ஆகையால் கல்விமான்களே! செல்வச்சிமான்களே உங்களிடமுள்ள செல்வங்களை மற்றவர்க்குப் பிரயோசனப்படும்படியான வழிகளிற் செலவிடமுன்வாருங்கள்! புண்ணியற்றைச் சேருங்கள்!! இறைவன் அருளைக்கொருங்கள்!!

“நன்மொழி”
(குறள் வெண்பா .)

திரு. சே. வேல்முருத அவர்கள்.

சித்தித்தரும் புத்தித்தரும் குஞ்சரமு கத்தானைப்
பத்திபண்ணி ஞக்காலேன் றும் (காப்பு).

பெரும்புலர் காலையி னடோது மொன்பொருளைச்
சிந்தித் தெழுஷ்டங் திரு. (1)

மலசலம் நீக்கிக் கழுஷப்பின் தந்தந்
துலக்கித்தண் ஜீரிலே மூழ்கு. (2)

மனேசுத்தி செப்பவேயெம் முன்னோர் விதித்தபடி
சந்தியா வந்தனாஞ் செய். (3)

பந்தத்தி லீடுப்பா வண்ணம் பரமதீயே
சந்தியி லென்றும் வணங்கு. (4)

ஐம்புலைஸ் ஐங்கித்தழுத்தால் ஒல்லலா மாதலா
லோம்மாசுகி வாய்பவென் ஞேது. (5)

வெறுங்கை பொடுபோகா மற்கோயில் புக்கு
நறுமலரோ னுங்கொண் டிறைநஞ்ச. (6)

சிவசிவவென் தூட்சென்று கூப்பித் தொழுது
சிவமே துளைடுவன்று தில். (7)

பன்முறை சுற்றுப்பே
பாடியாடிக் கீழ்வீழ்ந்து
நின்றுருகிக் கும்பிட்டு நில். (8)

நிறவிப் பெருங்கட்ஸ் நீந்திக் கறைசேர
ஞானமாங் தெப்பீம் வேண்டு. (9)

ஆசை பிறவிக்குக் காரண பாதலாலே
ஆசைப்பட்ட டொன்றையுங் கேளேல். (10)

அவை அறத்தின் பாந்படாவாம். மேலும், அறஞ்செய்
வான், பொருள்களின் நிலையாமையைநோக்கி நாள்
டைவில் அவைகளிலுள்ளபற்றிச்சுக்குறைத்துவருதலும்
எல்லாவறிக்களையும் தன்னுயிர்போல மதித்து. அவை
களிடத்து அருளுடையனதலும் ஆகிய செயல்களிலும்
பாலில்வேண்டும்.

பேறுத்தியீசு போருள்கள் மூன்று.

அருங்தொழி லாற்றும் பகடுங், திருந்திய
மெய்க்கிறைந்து நீடிருந்த கண்ணியு, நொந்து
நெறிமாறி வந்த விருந்துமிம் மூன்றும்
பெறுமா நறிய பொருள். (69)

அரியதொழில்களைச் செய்யவல்ல கடாவும், திரு
ந்தியமெய்கிறம்பி நெஞ்காலம் மணமில்லா திருந்த
கண்ணிகையும், துன்புற்று வழிதப்படி வந்தவிருந்தும்,
ஆகிய இம்மூன்றும் பெறுதற்காரிய பொருள்களாம்.

அரியதொழில் என்பது; பெரும் பாரங்கொண்ட
வண்டியைஇழுத்தல், உழுதல் முதலியலை. “திருந்திய
மெய்” என்பது. பெண்ணிற்குச் சிறந்த அவயவங்க
ளாக்காட்டுகின்றது. (தொடரும்.)

கல்லிலு மெங்கள் பிரானுண்டோ வென்பார்க்கு
நில்லுகண்ணப் பாவென்றுன் சாட்சி. (11)

ஆனோ முகத்தானை ஐங்கரளை முட்டிவயிற்
ரூண்போக் காரமென் நெண். (12)

விடையே நியவிமலன் ஞால்சேர்ந்தார்க் கென்றுங்
குறையேயில் லென்றிடுங் கைகள். (13)

கருத்துடனே தெய்வம் பலவாக்கி னரே
கருதியெல்லா மொன்றென் றிரு. (14)

ஈச னெருவனே யெங்கு மெனக்காட்டுங்
தீபங் களினு லறி. (15)

ஞானமாம் நல்லினக்கை யேற்றி யகற்றுவாரஞ்
ஞானமாமி ருட்டிரையைப் பார். (16)

ஐமிக் புலனுங் கருப்புறத் தையெரித்
தைத்தின் தெழுத்திலே சேர் (17)

அஞ்ஞானப் பொச்சுரித்துன் னெஞ்சமா மோடுடைத்
மெஞ்ஞானத் தேங்காயே காண். (18) [தால்
கண்னென்னும் பாக்கை சிருகயமாம் வெற்றிலையி
லன்றேவைத் தாக்காவின் பம். (19)

ஆப்பந்தாய்ந்து பாரெல்லா மாதியந்த மில்லானைப்
பாய்ந்துபாய்ந்து பார்பிறப்புப் போம். (20)

பார்வின்னே மெங்குமூள்ளான் பற்றில்லாக் காலுன்
பார்ப்பாரு மூண்டோயின் கு. (21) [னைப்
மெய்மறந்து பாடியாடி யுற்றுதலை நீயேமற்
றெல்லாம்பொய் மென்றுதுதிப் பாய். (22)

திருவல கிட்டுமெழுக் கிட்டுவிளக் கிட்டு
கறுமலர் கொண்டுதொண்டு செய். (23)

உத்தமலு நையுமிடந் தொண்டருள்ள மேயென்று
நீத்தமு மக்குழாத்துட் சேர். (24)

எமதுடம்பு கோயிலே யங்குமூள்ளா னீச
னெனப்புருவர் திறபொட் டு: (25)

பசியோ னலும்முன் னர்ப்பணாஞ் செய்து
பசித்தோருக் கண்ணமிட் டுன். (26)

புல்புழு மீண்பறவை பல்மிருகம் மீகீழோ
றெல்லாமொன் நென்றந்பு கொள். 27

கோடிகோடி சீவரெல்லாந் தாந்தாயின் புற்றிருக்க
வோடியோடி யோம்புவரே காண். 28

எவ்வினையாற் றுமென்று மின்பும் றிருப்பரோ
யவ்வினையே நல்வினை யாம். 29

எவ்வினை வேறொருவர் பாற்றுன் புறுத்திற்ரே
யவ்வினை தீவினையென் நெண். 30

ஏறிந்தகல் மீண்டுமெறிந் தோனிடமே யேகு
மறிந்து வினைதூக்கிச் செய். (8ம்*பக்கம்பார்க்க.) 31

வணக்கம்.

(திரு. கா. ஆறுமுகம், பருத்தித்துறை)

வணங்குமொன்றும் வணங்கப்படுமொன்றும் ஆகிப இரண்டும் உற்றுநோக்குமிடத்து ஒன்றேயாம். அறிவின்கண்ணே ஒன்றென் ஹம் மனத்தின்கண்ணே இரண்டென்றும் உடம்பின்கண்ணே பலவேண்றும் வணக்கமுறைகள் விகற்பப்படும்.

பொதுவேசிவர்கள் சிவனேடுஅஃபைபாவனை செய்வது வணக்கமென்பர். ந, ம, வென்னும் எழுந்தாக்களாற் பெறப்படுமோசை நமஸ்காரத்திற்குற்றசத்தமாம். நம என்னும் ஏழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்பொழுது உள்ளே நின்றகர்றுன்னது உரப்பவரும் அதிர்ச்சியால் உள்ளேந்று போக்குவரவு செய்யும்கார்றுன்னது பழக்கத்தினற் கைவசமாகிடிதானப்படுத்தப்பட்டு அம்லங்கள் மாறி விஸ்தாரங்குறைந்து ஒடிந்தி உரப்பேறி நாதம் பிறப்பித்து நாடியினாடாக மேல்நேர்க்கி அண்ணுக்கினுாடாகச் சிந்தைத்தலத்திற்சென்று அங்கு லயிக்கும் தன்மையும் அறிவுமுதிர்ச்சியுடையோர் அனுசரிக்கும் வணக்கமுறையாம். இதன்சிறப்புவிதிகளதிகமுண்டு. இம்முறை உலகிலுள்ளோர் எல்லாருக்கும் ஒரேவழிபாம். இனி இவ்வகைஅடைவதற்கு மனத்திற்குத்துணையான ஓர் முன்னிலைவேண்டும் அவ்வற்றி இவ்வகையாக இரண்டாம் தேசும்பக்தமான கிரிகைகள் அந்தந்தச்சாதியாராற்பண்டுதொட்டு அனுசரித்துப்பழகிவந்த தேசாசாரவழிப்படி பலபேதமாயுண்டு.

கற்கை கேட்கை கோயிற் பழக்கம் முதலிய பழக்கத்தால் வணக்கமுறைகளை விரத்திப்பண்ணலாம். பலபேத சமைபங்களைல்லாம் ஈற்றில் ஒரேவழியைநாடிவரும். முதல் தேகதிடமும் இரண்டாவது மனைவியையும் மூன்றுவது அறிவிர்த்தியும் ஆண்மகடேற்றத்துக்கு முக்கியமான முறைகளாம். போசனம் போகம் உடை உடைபாவனை முதலிய அனுபவங்களைல்லாம். பலபலபேதமாகிப் புறத்தெயுள்ள கிரத்தியங்களும் அகத்தேயுள்ள இயக்கங்களும் விகற்பப்படும்.

நாமவசிக்கும் முழியில்முதல் ஏந்தப்பகுதியில் மனுஷர் உற்பத்தியானார்களோ அந்தப்பாகத்திலுள்ளோர் அனுசரித்தவணக்கமுறை சுபாபப்பிரமாணத்தாலும் பாரம்பரியத்தாலும் முதன்மையள்ளதென்று அமைக்கலாம்.

முற்காலத்திலே உடக்கிருத்திய சமையநெறி விரத்திப்பு அதிகம். இப்போ வெளிக்கிரத்திய விரத்திப்பு அதிகம். இக்குல் அகிழியக்கவலிமை குறைந்துவரும். உள்ளியக்கவளர்ச்சிக்கு அறிவுமுதிர்ச்சியுடையோர்துணையும் புறக்கிரத்தியங்களுக்கு அரசர்கள் துணையுமல்கியமாம். சமையதால்களில் முற்காலத்தில் உள்ளான்பும் விரத்தியும் இக்காலத்தில் இல்லை. அதற்கெதிராக அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட விதிகள் அடங்கிப் தால்களின் விரத்தி இப்போ அதிகம் உண்டு.

பொதுவே எல்லாச்சாதியாரும் ஆலயவழி பாடுசெய்பவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பஞ்சப்புலங்கள்வழியாகவே புறத்தாற்றங்கள் கிரலிக்கப்படும். பஞ்சபுலங்களுக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத அருபப்பொருளையும் குணங்களையும் அதற்காதாரமாயுள்ள வெளி, கால், நியதிகளையும் அறிவதற்கு முன் அனுபவங்களத்தால் அறிந்த முன்னேர் ஏற்படுத்திய முன்னிலைக்குறிப்புகள் பொதுவாய் குணவள்ளுக்களின் குறிஅமைவாம்.

காலபேதங்களால் பாவனை முறைகள் மனம் வாக்குக்காயங்களை விரத்திப்பு பலமாறுதல் அடைந்துவருகின்றன. ஆனால் உள்ளியக்கவிரத்திப்பு எல்லாருக்கும் ஒன்றேயாம்.

சிவாதாரபிராணசக்தியானது. மூலாதாரத்திற்புகுமுன் ஏற்பட்டகாரணங்களால் அங்கு இயங்கி ஓர் அம்லமாக காபித்தானம்வரையும் சென்று அதன்மேல்வேலேரூர் அம்லமாகமாறி இருத்தப்பானம்வரைக்கும் சென்று பின் அதன்மேல் கண்டத்தானம்வரைக்கும் இன்னுமோர் அம்லமாகமாறி ஈற்றில் கண்டத்தானம்வரைசென்று நாதத்தைப்பிறப்பிக்கும் இந்தநாதம் இயல்பாய் மூலாதாரத்தில் உற்பத்தியாக, அங்கிருந்து ஒரு நாடிக்குழல் வழியால் ஆதாரங்களாகச்சென்று நாதத்தைப்பிறப்பிக்கும். மூலாதாரத்தானம் மல சலத்தானங்களுக்குஇடையேள்ளது. அப்படிப் பிறப்பிக்கப்பட்ட நாதமானது சில உபாயமுறையால் சிரசுமத்தியத்திலுள்ள சிந்திக்கும் தலத்திற்குட்சென்று லயிக்கும். சிந்தைத்தலமென்பது உச்சிவெளிக்குக்கீழ் உள்ளது.

பிராணசத்தி தன்னினத்துச்சத்தியாற்கவரப்பட்டு இழுபடும் திசைமேலேயென்றும் மனம்புளன்வழியா (பிப்பக்கம்பார்க்க).

நாய்க்கடி விசர்.

(அரசாங்க வைத்திய சுகாதாப்பதி வேளியீடு)
முற்றோட்டார்ச்சி.

விசர் நாய்க்கடியால் மக்களுக்கு
எற்படும் விசர்.

நாயில் விசர் வளர்வதுபோலவே மனுஷரிலும் விருத்திஅடையும். கடிபட்ட இடத்தில் நோயும், கடிவாயைச் சுற்றவர எரிவும் விறைப்பும் முதற்கு ஹிகளாகவிருக்கும். கலைவலி தூக்கமின்மை உண வில் வெறுப்பும், லேசானகாய்ச்சலும் முதற்குறி களில் வேறுகில்தண்ணீர்விடாயைத்தீர்க்கும் என்னைம் அல்லது ஒடும் நீரின் சப்தம் வலிப்பை உண்டாக்கும். உணவை விழுங்குவது வரவரக்கடின மாகிவருவதுடன் மூச்சனிலுவது கஷ்டமாகியும் சத்தத்துடலும் வரும். உக்கிரமான பின்னேக் கிளவிப்பும் உண்டாரும். விசுறவதுபோன்ற அற்பகாரியங்களாற்கூட வலிப்புண்டாகும். எழுச் சியான நிலை நீஞ்சினென் பாரிசவாதம் ஏற்பட்டு கடைசியாகக் குறிகள்தோன்றி மூன்று நாலு நாட்களுக்குப்பின் மரணம் ஏற்படும்.

நாய்க்கடிக்குப்பின் அபஸ்மார ரோகம் நரம் புப்பெயில்லாதவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடும். நாய் போலக்குரைப்பும் கடிக்க எத்தனிப்பதும்தான் இதன்குணங்கள். முறையான விசர் ஆனால் இப்படிஏற்படாது. இப்பீற்பற்பட்டவர்கள் காலகதியில் சுகமாவார்கள். இவ்விதமான விசர் சுகமாகினவுடன் நாய் கடிவிசர் சுகமாகினதென்பார்கள்.

நோயாளிகள் அறியவேண்டியவை.

1 விசர்கொண்ட நாய்களைத் தொட்டனைந்த ஆட்கள் அல்லது அங்காய்களாற் கடிக்கப்பட்ட ஆட்கள் விழுங்கொண்ட உமிழுநீரை விலக்குவதற்காக உடனே தங்கள் கைகளை அல்லது காயங்களை நெருப்புத்தண்ணீர் முதலியவைகளாற் கழுவி விடவேண்டும். காயங்களை ‘அயோடினற்’ கழுவதாற் பிரயோசனமில்லை.

2 விசர்கொண்டநாய்களால் கடிக்கப்பட்டவர்கள் தாமதமின்றி நாய்கடி ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று கிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

3 சொற்பகாலத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட ஏதாகுதல் காயத்தில் விசர்கொண்ட விலங்கினது உமிழுநீர்ப்படால் அப்பேற்பட்டவர்கள் அபாயத்திற்குள்ளாக வழியுண்டு. நாய்கடி ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று உடனே கிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

4 தெருவாற்செல்லும் நாய் ஒருகாரணமும் ஸ்லாமல் ஒருவரைக்கடித்தால் உடனே ஆவர் சிகிச்சைபெறவேண்டும் என்னில் அப்பேற்பட்ட நாய் விசர்நாயாகவிருக்கக்கூடும்.

5 வீட்டில் வளர்க்கப்படும் நாய்க்கு விசர் என்று ஜூமிச்சப்பட்டால், நாயைக் கட்டிவைத்துக் கவனித்துவரவேண்டும், கொல்லப்படாது. கடிப்பட்டவர் தாமதமின்றி சிகிச்சைபெறவேண்டும். நாய்க்கு விசரா இல்லையாவென்று தீர்மானிக்குமட்டும் தாமதிக்கப்படாது. கடித்து பத்தாட்கஞக்குப்படி என்னும் நாய் உயிரோடு நல்ல நிலையில் இருந்தால் சிகிச்சைப்பறவதை நிறுத்திவிடலாம்.

6 காயம் இல்லாததோலில் விசர் நாயால் நக்கப்பட்டவர்களும், நாயைத்தெட்டாட்டனைக்தவர்களும் உடமயிற்காயங்கள் இல்லாவிட்டால் சிகிச்சை பெறத்தேவையில்லை. தோலீல்லான சிறிப்பெட்டுக் காயங்கள் அல்லது நெரிகாயங்கள் நோயைத் தொற்றாவைப்பதற்குப் போதுமானவை. சமுசயம்திருந்தால் நாயகடி ஆஸ்பத்திரிக்குச்சென்று சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

7 வசதிப்படும்போதெல்லாம் விசர்நாய் என்று ஜூமிச்சப்பட்ட நாயினது தலையை அல்லது மூலையை ஆராய்ச்சிசெய்வதற்காக நாய் கடி ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பவேண்டும்.

8 கடியால் ஏற்படுங்காயத்தைக் கவனமாகச் சுத்தமாகக் கீறுகின் ‘நெட்டரிக்’ திராவகத்தால் அல்லது சுத்த “காபோலிக்” திராவகத்தால் சுட்டுத்தகிக்கவேண்டும். இச்சிகிச்சை ஒருந்தாக்குத்தோராற் தான்செய்யப்படவேண்டும்.

கடிப்பட்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை.

ஏற்குறைய 1884ம் ஆண்டுவரையில் ‘ஆயிபாஸ்கர்’ என்பவர் விசர் நாயகளாற் கடிப்பட்டவர்களுக்கு விசர் வளர்க்குதுவருங்காலத்தில் ஊசிமூலம் மருந்து ஏற்றுவதால் விசர் விருத்திஅடைவதை எதிர்த்த தடுத்துவிடலாம் என்றுகண்டுபிடித்தார். அம்மருந்து ஏழில் இருந்து 18நாள்வரையிற் பல வேறுவித்தியாசமான காலவரையிற் கொடுக்கலாம் என்றுங்கண்டுபிடித்தார்.

நாய் கடிவிசரைத்தடுத்தல்.

ஊசிமூலம் மருந்து ஏற்றுவதால் கடிப்பட்டவர்களுக்கு விசர் ஏற்படாமற் தடுக்கலாம். விசர்நாய்கள் எல்லாவற்றையும் துவிவைத்துவிடுவதே திறமானவழி. நாய்கள் எல்லாம் பதிவுசெய்யப்பட்டு தக்கப்பட்டியும் சக்கரமும் அளிக்கப்படவேண்டும். பட்டி சக்கரம் இல்லாத நாய்களெல்லாம் கொல்லப்படவேண்டும். இம்முறை நடைமுறைக்குவந்தால் நாய் கடிவிசர் நம் தேசமாகிய இலங்கையில் இருந்துசீரகித்தில் மறைந்துவிடும்.

வணக்கம்.

(“ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

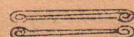
நக்வரப்பட்டு இழுபமித்சை கிழேன்றும் ஸ்தான நிலம்கள்குறிக்கப்பட்டன. மேல், என்பது தலை, கீழ் என்பது மூலம். இந்தஇருசுக்குத்தகனும் ஒன்றை ஒன்று கவர்த்துகொண்டிருப்பதால் சடத்துக்கு இயக்கமேற் பட்டது. தோற்றக்கிரமத்தில் மூலம்மேலென்றும் சிரச மத்தியத்தினியக்கம் கீழ் என்றுமைமக்கப்படும்.

தேகத்திலுள்ள இந்த இருநிலையங்களும்மாடம் கூடம் என்று அழைக்கப்படும். மூலத்தினிலுள்ள அக் ஷிணி தன் அம்மூகிய சிதாகாச சூரியாக்கினியாற்கவ ரப்படும். இச்சத்திகளை ஒன்றேடோன்று சேர ஒட்டா மல்லவப்பது மாயாகவர்ச்சியாம். ஆறு ஆதாரங்களை என்பது பிராணசுக்திமேல்நோக்கி ஓடுகையில் இடை இடையே குணாம்ளம் மாறுதற்காகத்தரிக்கும் ஸதா னங்களாம். ஒவ்வொருள்தானத்திலும் பிராணசுக்தி தரிக்கும் காலாவு பேதப்படும். இதன்தாற்பரியங்கள் ஈறப்புதிகளால் அறியலாம்.

பிராணசுக்தியை விதானப்படுத்தி பிராணுயமம் முதலியசாதனைகளால் அறிவு முதிர்ச்சிடுடையாம்

மூர்வீகாலங்களில் ஆலயமில்லாதபொழுது ஆயுள்கீத்தவர்கள் உள்ளியக்கங்களை நெடுநாட்பழக்கவாசனையால் சின்காலத்துள்ளோர் ஆயுட்குறைவும் பிறகருமனிர்த்திப்பும் அதிகமுடையவராதலால் சமைய நெறிகளை அறிவதற்குக் குணவழியால்ஏற்பட்டதாறு அண்டியாளங்களை ஏற்பந்தினர்கள்.

தேகமும், கிர்த்தியங்களும், ஆலயமும் கிரையை மென அழையும். இந்துதேச ஆலய அர்த்தங்கள்ஒவு வொன்றும்தெளிவாய் அறிவது அவசியமாம். (வரும்

இப்பத்திரிகைக் கிரயம்.

தனிப்பிரதி.....	5 சதம்
வாருடசந்தா தபாற்செலவில்லாமல்.....	50 "
,, தபாற்செலவுட்பட.....	75 "
,, மலாய்நாட்டுக்கு...ரூ	1-00

நன் மொழி

இம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

வினைப்பயனை சோகதேக மாதலாலென்றும் வினைப்பயனை விட்டுவினை செய்யே. (32)

மெய்யினைப்பொய் யென்றெண்ணி யானென தெ பொப்பேயினை துக்காம் பயன். [ன்பதெல்லாம் அந்த னாரசர் வைகியர் சூத்திரர்தங் தம்மொழுக்க மோம்பக் கடன். (34)

தலையொடு மார்பு வயிறுகைகா லெல்லாங் தலைபேபோன் ரூவர்ணத் தார். (35)

சற்கு நலவைக் கண்டு பொழுதொடு கற்பவை கற்றுக் கெளிக்கொழுகி நில்லே. (36)

கலைபலவே கற்றுங்கல் லாலின்கீழ் னின்றூண் கிலைப்பறிபாக் காற்பய னென். (37)

தாய்தந்தை தாரஞ்சீப் சுற்றமெல்லா மென்றுமில் வாழ்வான்யா காக்கக் கடன். (38)

அறங்தா ரிறங்தா ரிரங்தாவெல் லாமின் புறவே தருமத்தைச் செப்ச. (39)

திருவீலுகொல் கல்வியேயில் லார்கீ னிலத்தே பிருக்னன் னு மில்லார்போன் ரூர். (40)

ஈட்டுக கல்வழிபாற் செல்வம்பின் றப்பாம் சீப்க வதற்குத் தக. (41)

செல்வமே தோன்றியக்கால் நான்பெரிதென் தெ செல்வமென் றம் நில்லாதென்றெண்னு [ண்ணுமற் கடையுடையின்றுடாம் பிரகமாயி னை

கடைகுன்றாங் காலென்செய் வர். (43)

வரவிலதி கஞ்செல்வா னுற்கட னென் னு மரவிற்கு மானமிழர யாகும். (44)

வறுமை வருங்காலை கீகானுமற் கொள்ளும் பொறுமையே குன்றுக்செல்வம். (45)

இல்லானும் நல்லானே யாமாயி னில்லறமு நல்லறமே யல்லாற்றி யே. (46)

இல்லானும் மில்லானுமோருயிராய் னின்றூக்கா வில்லாத தொன்றுமில்லை யான்டும். (47)

இல்லிருந்து வாழ்வதின்சொலாலகன மர்ந்துசுற்ற மும்விருந்து மேம்பும் பொருட்டு. (48)

தீயோனப்பு சிற்றுயின் ரூலுங்கல் வீற்றுயின்ற தூயோனே பெற்றசுக மில்லை. (49)

நித்திகையில் நித்தியம் நித்திய வஸ்துவைப் பத்திபண்ணின் முத்திப்பற லாம் (50)

நன்மொழி யென்றிட்டே னைம்பதுங் கற்றுரக்கும் நன்மொழியா மோகுரு நாதா. (51)

சுபமல்து.